

udvalg, at der skulde indkaldes 2 internationale Konferencer i Genève til Behandling af det paagældende Spørgsmaal.

Den første Konference skulde træde sammen i Juli Maaned 1924 og skulde omfatte de Stater, der besidder Territorier, hvor Opiumsrøgning endnu finder Sted. Konferencen skulde have til Formaal at undersøge Muligheden af at begrænse Import af Raa-Opium til disse Lande, hvor Røgning af Opium er tilladt, og skulde samtidig undersøge, hvilke Foranstaltninger den kinesiske Regering burde tage til Undertrykkelse af ulovlig Produktion og Brug af Opium i Kina.

Den anden Konference skulde afholdes umiddelbart efter Afslutningen af den første Konference, og den skulde foruden Deltagerne i den første Konference omfatte alle Medlemmer af Folkeforbundet samt tillige Repræsentanter for Stater, der ikke var Medlemmer af Folkeforbundet, men som var Deltagere i den internationale Opiumskonvention af 1912. Den anden Konference skulde bl. a. have til Formaal at undersøge, hvilke Forholdsregler der kunde tages til at hidføre en Begrænsning af Produktionen og Fabrikationen af Morfin, Heroin og Kokain til det Kvantum, som udkræves til medicinske og videnskabelige Formaal.

De fornævnte 2 Konferencer afholdtes derefter i Genève henholdsvis fra den 3. November 1924 til den 11. Februar 1925 og fra den 17. November 1924 til den 19. Februar 1925, den sidste Konference under Præsidium af den danske Gesandt i Berlin, Kammerherre *Herluf Zahle*.

Resultatet af den første Opiumskonference, der, som foran nævnt, alene talte Repræsentanter for Regeringerne i de Lande, som besidder Territorier, hvor Røgning af Opium stadig finder Sted, har ikke nogen direkte Interesse for Danmark.

Derimod er den paa den anden Opiumskonference under 19. Februar 1925 vedtagne Konvention, der i Henhold til dens Artikel 36 er traadt i Kraft den 25. September 1928, 90 Dage efter Deponeringen af Kanadas Ratifikationsinstrument i Folkeforbundets Sekretariat, af betydelig Interesse ogsaa for Danmark, som har undertegnet saavel Konventionen som Konferencens Slutningsakt, men ikke vedkommende Protokol, der nærmest tager Sigte paa saadanne Lande, i hvilke Opium produceres.

I Overensstemmelse hermed er der af Udenrigsministeriet i indeværende Samling forelagt Rigsdagen Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Ratifika-

tion af den anden Opiumskonvention af 19. Februar 1925, der findes aftrykt i nævnte Forslag, til hvis Bemærkninger endvidere er knyttet en Fortegnelse over, hvorledes de forskellige Lande stiller sig med Hensyn til Tiltrædelse og Ratifikation af Konventionen.

Som det vil fremgaa af dennes Tekst, indeholder den en nærmere Udformning og Supplering af den internationale Opiumskonvention af 1912, for det første derigennem, at den medtager flere bedøvende Stoffer end den sidste Konvention, saaledes Kokablade, Raa-Kokain, Egonin og indisk Hamp, og for det andet derved, at den i flere Henseender har skærpet Kravene til Kontrollen med den indenrigske og med den internationale Handel med bedøvende Stoffer, samt endelig ved, at den hjemler Oprettelsen af et internationalt Opiumsudvalg, der vil kunne fungere som et centralt Organ i Kampen mod den ulovlige Handel med bedøvende Stoffer.

Det skal endelig nævnes, at Konventionen igennem sin Artikel 24 aabner Mulighed for at udøve Pres paa Stater, der frembyder Fare for at blive Centrere for ulovlig Handel med bedøvende Stoffer; derigennem, at disse Stater indtil videre vil kunne afskæres fra Tilførsel af de af Konventionen omfattede Stoffer.

De i nærværende Lovforslag indeholdte Bestemmelser har til Hensigt at gennemføre de internationale Forpligtelser, der vil paahvile Danmark ved Ratifikationen af Opiumskonventionen af 19. Februar 1925, hvilke Pligter, som det vil ses af foranstaaende, vil have betydelig videre Udstrækning end de ved Ratifikationen af Konventionen af 1912 paadragne. Nærmere Bestemmelser angaaende Fremstilling af og Handel med Opium m. m. paatænkes derhos givet ved en i Medfør af § 2 udfærdiget Anordning.

Regeringen finder iøvrigt Anledning til i denne Forbindelse at bemærke, at nogle i de senere Aar herfra Landet stedfundne Uds muglinger af bedøvende Midler, der har vakt en vis Opsigt, og som bl. a. gav Anledning til, at Folkeforbundets raadgivende Opiumsudvalg paa sit 9. Møde i Dagene 17. Januar til 3. Februar 1927 vedtog at „henlede den danske Regerings Opmærksomhed paa de Oplysninger, som Udvalget besidder [om den fornævnte Sag] og paa Nødvendigheden af at sætte alt ind paa at gøre Kontrollen lige saa virksom i Frihavnen som paa det Territorium, der er undergivet den danske Toldkontrol“, efter Regeringens Mening ikke har afsløret nogen væsentlig